

C_2022432FI.01000901.xml
14.11.2022

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 432/9

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka F?városi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 11.8.2022 – Global Ink Trade Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-537/22)

(2022/C 432/11)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

F?városi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Global Ink Trade Kft.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Loukkaako unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklassa taattua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan se, että asian ylimpänä oikeusasteena käsittelevä jäsenvaltion tuomioistuin tulkitsee unionin tuomioistuimen ratkaisua (määräystä, jonka se on antanut vastauksena ennakkoratkaisupyyntöön, joka koski nimenomaisesti tämän saman asian ylimpänä oikeusasteena käsittelevän tuomioistuimen oikeuskäytäntöä) siten, että siihen ei sisälly mitään uutta seikkaa, jonka vaikutuksesta unionin tuomioistuimen aikaisemmat ratkaisut kumotaan tai voidaan kumota taikka asian ylimpänä oikeusasteena käsittelevän tuomioistuimen aikaisemmin antamaa kansallista oikeuskäytäntöä muutetaan?

2)

Onko unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta ja perusoikeuskirjan 47 artiklassa taattua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan tulkittava siten, että unionin tuomioistuimen ratkaisujen ensisijaisuuden periaatetta sovelletaan siinäkin tapauksessa, että asian ylimpänä oikeusasteena käsittelevä jäsenvaltion tuomioistuin viittaa myös aikaisempiin tuomioihinsa ennakkotapauksina? Voidaanko kysymykseen vastata eri tavalla unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan valossa silloin, kun unionin tuomioistuin ratkaisee asian määräyksellä?

3)

Voidaanko yleisen tarkistusvelvollisuuden yhteydessä – riippumatta laskuissa ilmoitetun taloudellisen toimen toteuttamisesta ja sen luonteesta – ja kun otetaan huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) 167 artikla, 168 artiklan a alakohta ja 178 artiklan a alakohta sekä oikeusvarmuuden ja verotuksen neutraalisuuden periaatteet, asettaa arvonlisäveron vähennysoikeuden edellytykseksi – ilman että jäsenvaltiossa on annettu asiaa koskevaa oikeussääntöä – se, että verovelvollinen pitää henkilökohtaisesti yhteyttä laskun antajaan, vai vain se, että se ottaa yhteyttä tavarantoimittajansa virallisesti ilmoittamaan sähköpostiosoitteeseen? Voidaanko näiden seikkojen valossa katsoa, että verovelvollisen on objektiivisten tosiseikkojen perusteella osoitettu jättäneen täyttämättä siltä edellytetyn huolellisuusvelvoitteen, kun otetaan huomioon, että tällaisia seikkoja ei vielä ollut olemassa silloin, kun verovelvollinen suoritti asiaa koskevat tarkistukset ennen liikesuhteen aloittamista, vaan että ne ovat osapuolten välillä olemassa olevaan liikesuhteeseen liittyviä seikkoja?

4)

Ovatko edellä mainittujen arvonlisäverodirektiivin artiklojen ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen, mutta ennen kaikkea unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, jossa kyseisiä säännöksiä tulkittaessa asetetaan todistustaakka veroviranomaiselle, mukaisia jäsenvaltiossa omaksuttu oikeudellinen tulkinta ja käytäntö, joilla evätään arvonlisäveron vähennysoikeus verovelvolliselta, jolla on hallussaan arvonlisäverodirektiivin mukainen lasku, koska verovelvollisen katsotaan liiketoimintaa harjoittaessaan jättäneen noudattamatta vaadittavaa huolellisuutta sen vuoksi, ettei se ole esittänyt näyttöä toiminnasta, jonka perusteella voitaisiin määrittää, ettei sen toiminta rajoittunut pelkästään muodolliset vaatimukset täyttävien laskujen saamiseen, vaikka verovelvollinen on liittänyt mukaan kaikki kyseessä oleviin liiketoimiin liittyvät asiakirjat ja veroviranomainen on hylännyt muut sen verotusmenettelyssä esittämät todisteet?

5)

Voidaanko edellä mainittujen arvonlisäverodirektiivin artiklojen ja oikeusvarmuuden perusperiaatteen valossa pitää objektiivisena tosiseikkana vaadittavaan huolellisuuteen liittyvää toteamusta, jonka mukaan laskun antaja ei harjoittanut minkäänlaista taloudellista toimintaa, jos veroviranomainen katsoo, että taloudellisen toimen tosiasiallista toteutumista (eli todellista olemassaoloa), joka on osoitettu laskuilla, sopimuksilla ja muilla kirjanpitoon kuuluvilla asiakirjoilla sekä kirjeenvaihdolla ja vahvistettu varastointiyrityksen sekä verovelvollisen yrityksen johtajan ja työntekijän antamilla lausumilla, ei ole näytetty toteen, ja kyseinen viranomainen nojautuu tätä varten yksinomaan tavarantoimittajayrityksen johtajan lausumaan, jossa kiistetään kyseisen toiminnan toteutuminen, ja jättää huomiotta olosuhteet, joissa tällainen lausuma annettiin, lausuman antajan edut ja sen, että asian asiakirja-aineiston perusteella lausuman antaja oli itse perustanut yrityksen ja että käytettävissä olevien tietojen mukaan valtuutettu edustaja toimi tämän nimissä?

6)

Onko arvonlisäveron vähentämiseen liittyviä arvonlisäverodirektiivin säännöksiä tulkittava siten, että jos veroviranomainen havaitsee verotusmenettelyssä, että laskuihin merkityt tavarat ovat peräisin unionista ja että verovelvollinen on järjestyksessä toinen [luovutus]ketjun jäsen, kyseisen mallin rakenne – kun otetaan huomioon, että unionista peräisin olevat tavarat on vapautettu arvonlisäverosta, joten unkarilaisella ensimmäisellä ostajalla ei ole oikeutta vähentää arvonlisäveroa, vaan tämä oikeus on vain järjestyksessä toisena olevalla ketjun jäsenellä – on

itsessään riittävä objektiivinen tosiseikka veropetoksen osoittamiseksi, vai onko veroviranomaisen tässä tapauksessa näytettävä toteen objektiivisilla seikoilla, kuka tai ketkä ketjun jäsenistä syyllistyivät veropetokseen, millä tavoin se tehtiin ja tiesikö verovelvollinen tai olisiko se voinut tietää siitä huolellisuusvelvoitetta noudattamalla?

(1) EUVL 2006, L 347, s. 1.